

שופטים פרק ב

(ז) ויעבדו העם את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה ה' הגדול אשר עשה לישראל: (ח) וימת יהושע בן נון עבד ה' בן מאה ועשר שנים: (ט) ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: (י) וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את ה' וגם את המעשה אשר עשה לישראל: ס (יא) ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ה' ויעבדו את הבעלים: (יב) ויעזבו את ה' אלהי אבותם **המוציא אותם מארץ מצרים** וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את ה': (יג) ויעזבו את ה' ויעבדו לבעל ולעשתרות: (יד) ויחר אף ה' בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם **וימכרם ביד אויביהם** מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: (טו) בכל אשר יצאו יד ה' היתה במ לרעה כאשר דבר ה' וכאשר נשבע ה' להם ויצר להם מאד: (טז) ויקם ה' **שופטים ויושיעם מיד שסיהם**: (יז) וגם אל שפטיהם לא שמעו **כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם** לשמע מצות ה' לא עשו כן: (יח) וכי הקים ה' להם שפטים והיה ה' **עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם ה' מנאקתם מפני לחציהם ודחיקיהם**: (יט) והיה **במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם** לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: (כ) ויחר אף ה' בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי:

שופטים פרק ג

(ז) ויעשו בני ישראל את הרע בעיני ה' וישכחו את ה' אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: (ח) ויחר אף ה' בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: (ט) ויזעקו בני ישראל אל ה' ויקם ה' **מושיע לבני ישראל ויושיעם** את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: (י) ותהי עליו רוח ה' **וישפט את ישראל** ויצא למלחמה ויתן ה' בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים:

שמות (ו:1)

לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:

שמות (יח:יג-טז)

ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו:

שמות (ב:יד)

ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:

שמות (לב:א)

(א) וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת שמות סימן כ ד"ה (כ) ויאמר ה'

(כ) ויאמר ה' ראה ראיתי, זש"ה כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן (איוב יא), א"ל הקב"ה למשה אני רואה שתי ראיות ראה ראיתי, ראיתי וידעתי את מכאוביו ואני גואלן עכשיו וראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא שעתידים להכעיסני במעשה העגל, לכך נאמר ראה ראיתי, אמר רבי שמואל בר נחמן הדבר הזה שפט עתניאל לפני הקב"ה אמר רבש"ע כך הבטחת את משה בין עושין רצונך בין לא עושין רצונך שאתה גואלן שנאמר ותהי עליו רוח ה' וישפוט את ישראל ויצא למלחמה (שופטים ג), לכך נאמר כי ידעתי את מכאוביו, אמר הקב"ה מה אני עושה אני גואלן וארד להצילו מיד מצרים, אמר משה לפני הקב"ה הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת, היה מבקש משה לומר לו להודיעו את השם הגדול, א"ל אם יאמרו לי מה שמו מה אומר, אמר ליה משה שמי אתה מבקש לידע לפי מעשי אני נקרא כשאני דן את הבריות אני נקרא אלהים וכשאני עושה נקמה ברשעים אני נקרא צבאות וכשאני תולה על חטאיו של אדם אני נקרא אל שדי וכשאני יושב במדת רחמים אני נקרא רחום, שמי הוא לפי מעשי, אלא לך אמור להם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדור דור, אמר לפניו רבון העולמים שבועה נשבעתי ליתרו שאיני הולך אלא ברשותו, א"ל לך חזור למדין ושם אתיר לך את נדרך לפיכך דבר עמו במדין שנאמר ויאמר ה' אל משה במדין, וילך משה וישב אל יתר חותנו לא היה צריך לומר אלא וישב אל מדין ולמה אל יתר חותנו להתיר לו את נדרו וליטול ממנו רשות, שנאמר ויאמר לו אלכה נא ואשובה וגו'.

שופטים (פרק יא)

(לד) ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפלים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת:
(לה) ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל ה' ולא אוכל לשוב: (לו) ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל ה' עשה לי כאשר יצא מפיוך אחרי אשר עשה לך ה' נקמות מאיביך מבני עמון: (לז) ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי <ורעיתי> ורעותי: (לח) ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים: (לט) ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל: (מ) מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: ס

רד"ק (שם)

(לא) והעליתיהו עולה - דעת רז"ל בזה ידוע וא"א ז"ל פירש והעליתיהו הוי"ו במקום או ופירש והיה לה' הקדש אם אינו ראוי לעולה או העליתיהו עולה אם ראוי לעולה וכמו זה הוי"ו מכה אביו ואמו או אמו ויפה פי' וכן נראה מהפסוק כי לא המיתה שאמר ואבכה על נפשי לאות כי לא המיתה אך לא ידעה איש כמו שאמר והיא לא ידעה איש ומה שאמר גם כן ויעש לה את נדרו אשר נדר ולא אמר ויעלה עולה לאות כי פרושה היתה וזהו את נדרו אשר נדר והיה להשם כך נראה לפי פשטי הפסוקים ודברי רז"ל אם קבלה היא בידם עלינו לקבלה:

שופטים (פרק יז)

- (ו) בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה: פ
(יא) ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו:
(יב) וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה:
(יג) ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב ה' לי כי היה לי הלוי לכהן:

שופטים (פרק יח)

(א) בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה: ס
(ל) ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מִנְשֵׁה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ:

דברים (פרק לג)

(ה) ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:

יהושע (פרק כד)

(לא) ויעבד ישראל את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה ה' אשר עשה לישראל:

שופטים פרק ב

(ז) ויעבדו העם את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה ה' הגדול אשר עשה לישראל: